

OPINIO

11

De l'equidistància...

Pere Martí

13

Etapé respon

Fabià Estapé / Miquel Ramon

13

Oh! Europa

Miquel Ramon

15

Els avantatges...

Francesc Viadel

16

Cuqueta roia

Martí Domínguez

17

Adéu a les armes lleugeres

Raül Romeva

18

El riesling ja és nostre

Ramon Barnils

Crema el PSPV

J. J. Pérez Benlloch

Sol naixent

Pau Viciano

19

Més fam i mort a Corea

Llibert Ferri

Jutges amb passat negre

Xavier Vinader

82

Partícules elementals

Joan Francesc Mira

EDITORIAL

Ètica i política

L'habilitat dels partits polítics per a administrar amb coherència la voluntat dels electors és un bé valuós, que de vegades brilla per la seua absència quan es tracta de fer els pactes postelectorals. Els últims dies, en el procés de constitució dels ajuntaments i les diputacions hi ha hagut uns quants casos que diuen molt poc a favor dels seus protagonistes. Per qüestions fratrícides o per interessos personals o partidistes, s'han fet pactes absolutament contraris al vot dels electors, ignorant l'orientació majoritària dels resultats electorals. Com en els casos escandalosos de Tortosa (Baix Ebre), Sueca (Ribera Baixa) o Alaró (Mallorca), per citar-ne només alguns.

Si les urnes voten esquerra, és que voten esquerra. Si voten dreta, dreta. Igualment, si voten nacionalisme, és que voten nacionalisme. No es pot lamentar l'abstenció tan elevada del 13-J i, l'endemà mateix, defraudar els votants fent acords contranatura amb forces polítiques de l'altra banda de l'espectre ideològic, augurant ja d'entrada quatre anys de govern mancats de coherència i fins i tot d'escrúpols. Mai no és tard per a rectificar, però si s'han produït ja situacions irreversibles, que sàpiguen els seus responsables que el vot dels electors en les pròximes eleccions també serà irreversible.

Un altre fenomen de l'ambient post o pre-electoral són els inevitables nervis i tensions entre les diferents forces polítiques, que en el cas de Catalunya —on hi ha eleccions autonòmiques a la tardor— han provocat un episodi com a mínim desgraciat. L'exclusió pràctica-

ment explícita de determinats mitjans de comunicació d'un acte electoral de Pasqual Maragall a Barcelona és un fet insòlit que segurament no es tornarà a produir, però que representa un precedent inacceptable, com ha manifestat públicament el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Un candidat a la presidència de la Generalitat no pot cometre errors d'aquesta mena, contraris a la transparència informativa, i és per això que estem convençuts que no tornarà a passar, ni a Barcelona ni enlloc.

Sempre hi ha hagut diaris contraris o partidaris de determinades opcions polítiques. És una conseqüència de la llibertat de premsa i d'expressió, que ha de ser per força compatible amb el respecte democràtic, amb la veritat i amb la independència professional dels periodistes.

L'única opció dels polítics, l'única, és ser valents per defensar aquestes regles del joc, que —això sí— tenen l'inconvenient d'estar exposats a la crítica adversa de manera permanent. Un candidat a la presidència de la Generalitat ha de ser perfectament capaç de fer política a pit descobert, i Maragall ho és.

Ni per mandra, ni per tàctica, ni per política comunicativa, ni per tarannà, no es pot jugar amb la transparència informativa. No hi ha dubte que aquest episodi ha tingut més transcendència perquè som en època pre-electoral i perquè l'error l'ha comès qui l'ha comès. Que el ressò que ha tingut serveixi d'avís a tots aquells que alguna vegada s'han sentit temptats de vulnerar el dret a la lliure informació. La política, sense ètica és una autèntica perversitat. ■

“Per interessos partidistes s'han fet pactes contraris als electors.”

“Un candidat a la Generalitat ha de ser capaç de fer política a pit descobert.”